

## Eikonał Optyczny

Rozpatrzmy ośrodek bez ładunków i prądów z polem o pulsacji  $\omega$

**Uwaga: nie zakłada się jednorodności ośrodka:**  $\epsilon_r = \epsilon_r(x, y, z)$ ,  $\mu_r = \mu_r(x, y, z)$

Równania Maxwella:

$$\nabla \times \vec{H}(\vec{r}) = i\omega\epsilon_0\epsilon_r(\vec{r})\vec{E}(\vec{r}) = ik_0c\epsilon_0\epsilon_r(\vec{r})\vec{E}(\vec{r})$$

$$\nabla \times \vec{E}(\vec{r}) = -i\omega\mu_0\mu_r(\vec{r})\vec{H}(\vec{r}) = -ik_0c\mu_0\mu_r(\vec{r})\vec{H}(\vec{r})$$

$$\nabla[\epsilon_0\epsilon_r(\vec{r})\vec{E}] = 0$$

$$\nabla[\mu_0\mu_r(\vec{r})\vec{H}] = 0$$

**Przypomnienie:** jeżeli  $\epsilon$  i  $\mu$  nie zależą od  $\vec{r}$ , to rozwiązaniem była **fala płaska**:

$$\vec{E}(\vec{r}) = \vec{E}_0 e^{-ik_0 n(\vec{s} \cdot \vec{r})}, \quad k_0 = \frac{2\pi}{\lambda_0} = \frac{\omega}{c}, \quad k = k_0 \cdot n = \frac{\omega}{c} \cdot \frac{c}{v} = \frac{\omega}{v}$$

gdzie  $\vec{s}$  jest wektorem w kierunku rozchodzenia się fali.

Teraz postuluje się ogólniejszą postać rozwiązania:

$$\vec{E}(\vec{r}) = \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) e^{-ik_0 J(\vec{r})}, \quad \vec{H}(\vec{r}) = \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) e^{-ik_0 J(\vec{r})}$$

$J(\vec{r})$  - **eikonał** albo „droga optyczna” - **rzeczywista, skalarna** funkcja położenia

$\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$ ,  $\vec{\mathcal{H}}(\vec{r})$  - wektorowe, w ogólności **zespolone**, funkcje położenia

**Uwaga 1:** na powierzchniach spełniających warunek  $J(\vec{r}) = \text{const.}$  faza pozostaje stała – powierzchnie te nazywamy **frontami falowymi**.

**Uwaga 2:** dla fali płaskiej:  $J(\vec{r}) = n \vec{s} \cdot \vec{r}$ ,  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) = \vec{\mathcal{E}}_0$ ,  $\vec{\mathcal{E}}_0 \perp \vec{r}$

dla fali kulistej:  $J(\vec{r}) = n \sqrt{\vec{r} \cdot \vec{r}}$ ,  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) = \vec{\mathcal{E}}_0 \frac{1}{|\vec{r}|}$ ,  $\vec{\mathcal{E}}_0 \perp \vec{r}$

Zbadajmy, kiedy funkcja postaci  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})e^{-ik_0J(\vec{r})}$  spełnia równania Maxwell'a:

$$\begin{aligned} \mathbf{L} &= \nabla \times \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r})e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] = \left[ \nabla \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] \cdot e^{-ik_0J(\vec{r})} + \nabla \left[ e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) = \\ &= \left[ \nabla \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] \cdot e^{-ik_0J(\vec{r})} + \left[ -ik_0 \nabla J(\vec{r}) e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) = \\ &= \left[ \nabla \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) - ik_0 \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] e^{-ik_0J(\vec{r})} \end{aligned}$$

$$\mathbf{P} = -ik_0 c \mu_r(\vec{r}) \mu_0 \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) e^{-ik_0J(\vec{r})}$$

Tak więc:

$$\begin{aligned} \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) - c \mu_r(\vec{r}) \mu_0 \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) &= \frac{1}{ik_0} \nabla \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \\ \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) + c \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) &= \frac{1}{ik_0} \nabla \times \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) \end{aligned}$$

Zbadajmy podobnie równania na dywergencje:

$$\begin{aligned} \mathbf{L} &= \nabla \left[ \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] = \\ &= \left[ \nabla \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 e^{-ik_0J(\vec{r})} + \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla \left[ \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] = \\ &= \left[ \nabla \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 e^{-ik_0J(\vec{r})} + \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \left\{ \nabla \left[ \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 \right] e^{-ik_0J(\vec{r})} + \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 \nabla \left[ e^{-ik_0J(\vec{r})} \right] \right\} = \\ &= \left\{ \left[ \nabla \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 + \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \varepsilon_0 \nabla \left[ \varepsilon_r(\vec{r}) \right] - ik_0 \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0 \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) \right\} e^{-ik_0J(\vec{r})} \end{aligned}$$

$$\mathbf{P} = 0$$

Przyrównując  $\{...\} = 0$  i dzieląc przez  $ik_0 \varepsilon_r(\vec{r}) \varepsilon_0$  uzyskujemy:

$$\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) = \frac{1}{ik_0} \left[ \nabla \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) + \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \frac{\nabla \varepsilon_r(\vec{r})}{\varepsilon_r(\vec{r})} \right]$$

albo:

$$\begin{aligned} \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) &= \frac{1}{ik_0} \left\{ \nabla \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) + \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla [\ln \varepsilon_r(\vec{r})] \right\} \\ \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) &= \frac{1}{ik_0} \left\{ \nabla \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) + \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) \cdot \nabla [\ln \mu_r(\vec{r})] \right\} \end{aligned}$$

**Uwaga:** we wzorach w ramkach wszędzie po prawej stronie występuje  $\frac{1}{ik_0}$ .

**Przybliżenie optyczne** polega na przyjęciu, że  $\frac{1}{k_0} \rightarrow 0$  ( $k_0 \approx 10^6 \text{ m}^{-1}$ ) to znaczy, że amplitudy pól  $\vec{\mathcal{E}}$  i  $\vec{\mathcal{H}}$  oraz własności ośrodka nie zmieniają się na odległościach rzędu długości fali. Uzyskamy wówczas:

$$\nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) - c\mu_r(\vec{r})\mu_0\vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) = 0 \quad (1)$$

$$\nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) + c\epsilon_r(\vec{r})\epsilon_0\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) = 0 \quad (2)$$

$$\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) = 0 \quad (3)$$

$$\vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) = 0 \quad (4)$$

Na podstawie równań (3) i (4) od razu widać, że  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \perp \nabla J(\vec{r})$  i  $\vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) \perp \nabla J(\vec{r})$ .

Jednakże, równania te można też uzyskać z (1) i (2), na przykład:

$$(1) \cdot \nabla(J(\vec{r})) = (4), \text{ ponieważ: } (\vec{X} \times \vec{Y}) \cdot \vec{X} \equiv 0$$

**Tak więc, na to aby pole elektromagnetyczne dane wzorami  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})e^{-ik_0J(\vec{r})}$  i  $\vec{\mathcal{H}}(\vec{r})e^{-ik_0J(\vec{r})}$  było rozwiązaniem równań Maxwell'a w przybliżeniu optycznym potrzeba i wystarcza, aby pola  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$ ,  $\vec{\mathcal{H}}(\vec{r})$  oraz  $J(\vec{r})$  spełniały równania (1) i (2).**

Aby uzyskać równanie na  $J(\vec{r})$  spróbujmy wyredukować z (1) i (2) pola  $\vec{\mathcal{E}}$  i  $\vec{\mathcal{H}}$ . Wyznaczając z (1) pole  $\vec{\mathcal{H}}(\vec{r})$

$$\vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) = \frac{1}{c\mu_r(\vec{r})\mu_0} \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$$

i wstawiając do (2) uzyskamy:

$$\nabla J(\vec{r}) \times \left[ \frac{1}{c\mu_r(\vec{r})\mu_0} \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \right] = -c\epsilon_r(\vec{r})\epsilon_0\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$$

$$\nabla J(\vec{r}) \times [\nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}(\vec{r})] = -c^2\mu_r(\vec{r})\mu_0\epsilon_r(\vec{r})\epsilon_0\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$$

$$\nabla J(\vec{r}) [\nabla J(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}(\vec{r})] - \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) [\nabla J(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r})] = -\frac{1}{\epsilon_0\mu_0} \mu_r(\vec{r})\mu_0\epsilon_r(\vec{r})\epsilon_0\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$$

$$\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) [\nabla J(\vec{r})]^2 = \mu_r(\vec{r})\epsilon_r(\vec{r})\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$$

Aby powyższa równość zachodziła dla dowolnego pola  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$ , koniecznym jest aby:

$$\boxed{|\nabla J(\vec{r})|^2 = \mu_r(\vec{r})\varepsilon_r(\vec{r}) = [n(\vec{r})]^2} \quad \text{albo} \quad \boxed{|\nabla J(\vec{r})| = n(\vec{r})} \quad (5)$$

Zależność (5) nazywa się **równaniem eikonału**.

**Uwaga1:**  $J(\vec{r})$  jest skalarem,  $\nabla J(\vec{r})$  jest wektorem o długości  $n(\vec{r})$ . Oznaczmy kierunek wektora  $\nabla J(\vec{r})$  przez  $\vec{\mathcal{J}}$  (zgodnie z oznaczeniem dla fali płaskiej). Tak więc:

$$\nabla J(\vec{r}) = n(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{J}} \quad \text{oraz} \quad \vec{\mathcal{J}} = \frac{\nabla J(\vec{r})}{n(\vec{r})}.$$

**Uwaga2:** na powierzchni falowej (foncie falowym) eikonał jest stały:  $J(\vec{r}) = \text{const}$ . Wektor  $\nabla J(\vec{r})$  nie może więc mieć składowej stycznej do powierzchni falowej. Jest więc do niej **prostopadły**.

**Uwaga3:** ponieważ dla dowolnego skalaru  $\nabla \times (\nabla f) \equiv 0$ , to  $\nabla \times [n(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{J}}] \equiv 0$ .

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Obliczmy wartość wektora Poytinga  $\vec{S}$ :

$$\langle \vec{S} \rangle = \frac{1}{2} \vec{E} \times \vec{H}^* = \frac{1}{2} \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) e^{-ik_0 J(\vec{r})} \right] \times \left[ \vec{\mathcal{H}}(\vec{r}) e^{-ik_0 J(\vec{r})} \right]^* = \frac{1}{2} \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{H}}^*(\vec{r})$$

Pomnóżmy  $\vec{\mathcal{E}}(\vec{r})$  wektorowo przez równanie sprzężone zespolono do (1):

$$\vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \times \left\{ \nabla J(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}) - c\mu_r(\vec{r})\mu_0 \vec{\mathcal{H}}^*(\vec{r}) \right\} = 0 \quad \left[ J(\vec{r}) = J^*(\vec{r}), \quad \Leftarrow J \in \mathfrak{R} \right]$$

$$\nabla J(\vec{r}) \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}) \right] - \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}) \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \nabla J(\vec{r}) \right] = c\mu_r(\vec{r})\mu_0 \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{H}}^*(\vec{r})$$

$$\frac{\nabla J(\vec{r}) \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}) \right]}{c\mu_r(\vec{r})\mu_0} = \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \times \vec{\mathcal{H}}^*(\vec{r})$$

Tak więc:

$$\langle \vec{S} \rangle = \frac{1}{2} \left[ \frac{\nabla J(\vec{r}) \left[ \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}) \right]}{c\mu_r(\vec{r})\mu_0} \right]$$

Mamy też dla gęstości energii w **polu elektrycznym**:

$$w_e(t, \vec{r}) = \frac{1}{2} \varepsilon_0 \varepsilon_r(\vec{r}) \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r}), \quad \langle w_e(\vec{r}) \rangle = \frac{1}{2} w_e(t, \vec{r})$$

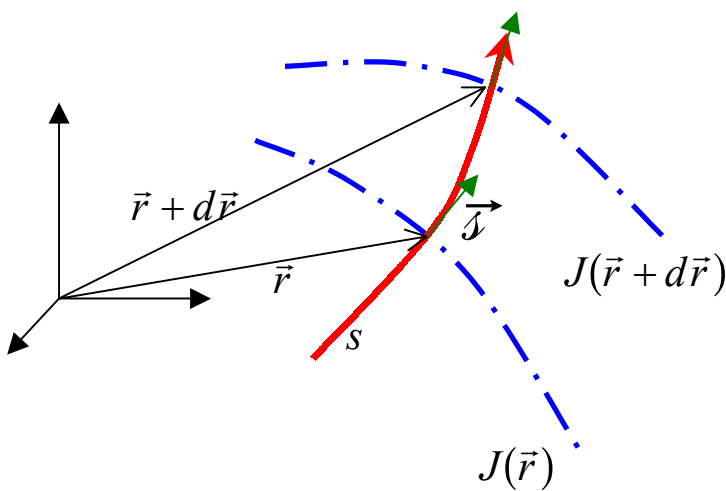
oraz  $\langle w_e \rangle = \langle w_h \rangle \Rightarrow \langle w \rangle = 2\langle w_e \rangle = \frac{1}{2} \varepsilon_0 \varepsilon_r(\vec{r}) \vec{\mathcal{E}}(\vec{r}) \cdot \vec{\mathcal{E}}^*(\vec{r})$ .

Wstawiając do wzoru na  $\langle \vec{S} \rangle$  uzyskamy:

$$\langle \vec{S} \rangle = \frac{1}{2} \left[ \frac{\nabla J(\vec{r}) \left[ \frac{2\langle w \rangle}{\varepsilon_0 \varepsilon_r(\vec{r})} \right]}{c\mu_r(\vec{r})\mu_0} \right] = \frac{c}{n^2} \langle w \rangle \nabla J(\vec{r}) = \frac{c}{n} \langle w \rangle \vec{\mathcal{J}} = v \langle w \rangle \vec{\mathcal{J}}$$

**WNIOSKI:**

1. Kierunek wektora Poytinga  $\langle \vec{S} \rangle$  jest zgodny z kierunkiem gradientu eikonału
2. Moduł wektora Poytinga  $\langle \vec{S} \rangle = \text{prędkość fali} \times \text{gęstość energii}$
3. Promienie światła to **trajektorie** w kierunku wektora Poytinga (przepływu energii). Tak więc są to trajektorie w kierunku  $\nabla J(\vec{r})$ , **prostopadłe** do powierzchni falowych.



s – droga geometryczna wzdłuż promienia światła.

Jeżeli  $\vec{r}$  jest promieniem wodzącym promienia światła, to:

$$d\vec{r} = \vec{s} ds, \quad \frac{d\vec{r}}{ds} = \vec{s} = \frac{\nabla J(\vec{r})}{n(\vec{r})}$$

oraz oczywiście:

$$|d\vec{r}| = ds$$

Obliczmy pochodną, różniczkując jak funkcję złożoną:

$$\frac{dJ(\vec{r}(s))}{ds} = \nabla J(\vec{r}) \cdot \frac{d\vec{r}}{ds} = n(\vec{r}) \vec{s} \cdot \frac{d\vec{r}}{ds} = n(\vec{r}) \vec{s} \cdot \vec{s} = n(\vec{r}).$$

Tak więc:

=====

$(F \circ G)'(x_0) = F'(G(x_0)) \circ G'(x_0)$   
 tutaj:  $F: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^1 \leftrightarrow f(y); \quad G: \mathbb{R}^1 \rightarrow \mathbb{R}^3 \leftrightarrow (g^1(x) \dots g^3(x))$   
 $(F \circ G)'(x_0) = \sum_{i=1}^3 \frac{\partial f}{\partial y^i} \cdot \frac{\partial y^i}{\partial x} \quad [\text{K. Maurin, Analiza - Elementy, s.131}]$

1.  $dJ(\vec{r}) = n(\vec{r}) ds$  - eikonał jest **drogą optyczną** (n x dłuższą od geometrycznej):

$$[P_1, P_2] = \int_{P_1}^{P_2} n(\vec{r}) ds = \int_{P_1}^{P_2} dJ(\vec{r}) = J(P_2) - J(P_1)$$

2.  $ds = \frac{dJ(\vec{r})}{n(\vec{r})}$  - fronty falowe są odległe od siebie jak  $\frac{1}{n(\vec{r})}$  - światło odchyła się w kierunku większego współczynnika załamania.